

Autor: Ariadna Ignatiuc

Acționează asupra CO2

Sunt un om care trăiește pe acest pământ altfel decât semenii săi. La 19 ani, între o porție de zgomot dintr-un oarecare club și o porție de liniște simțită în inima unei păduri, eu aleg cea de-a doua variantă. Acea liniște îmi vorbește destul de tare despre mine ca fiind o parte a unui singur Întreg, care se numește Natură. Atât de adevărată, atât de generoasă, atât de unică..., Natura. Ce am fi noi, oamenii, fără Ea? Am fi oare? Răspunsul este Nu!

Datorită acestui Eden Verde noi respirăm. Oamenii însă preferă să omită acest detaliu semnificativ al existenței lor, ce depinde întru totul de oxigenul dăruit de plantele Terrei.

E de-a dreptul paradoxal, dar locuitorii planetei noastre nu sunt deloc recunoscători Naturii pentru aerul vital ce-l respiră. Dimpotrivă, ei, justificându-se prin așa-numita evoluție, dezvoltare, modernizare, îi oferă atmosferei o cantitate foarte mare de gaze toxice, printre care se numără și dioxidul de carbon. Este adevărat faptul că plantele au nevoie de de dioxid de carbon, pentru a realiza procesul de fotosinteză, în urma căruia rezultă oxigenul, doar că cantitatea de CO2 s-a mărit foarte mult în ultima perioadă. Și consecințele sunt foarte grave, atât pentru mediul înconjurător cât și pentru factorul uman, dat fiind faptul că efectul de seră, cauzat de creșterea concentrației de dioxid de carbon și a altor gaze, duce la încălzirea atmosferei Pământului. Iar consecințele ulterioare acestui proces pot fi catastrofale pentru întreaga umanitate. Printre ele numărându-se, topirea ghețarilor, modificări climatice, scăderea aprovizionării unor state aflate în zonele de risc cu resurse de apă. Deci un adevărat dezastru are să se întâmple, dacă noi nu vom începe să conștientizăm gravitatea situației.

Din punctul meu de vedere problemele ecologice sunt lăsate de foarte multe ori în umbră, crezându-se că alt tip de probleme precum cele sociale, economice sau politice sunt mai importante. Noi putem lupta pentru combaterea sărăciei, dar dacă rămânem fără oxigen sau apă, ce se-ntâmplă? Murim, nu? Astfel, problemele ecologice trebuie tratate ca fiind primordiale la nivel local, regional și global.

Care sunt cauzele majorării cantității de CO2 ? Cu siguranță, fabricile, uzinele, termocentralele, contribuie la sporirea nivelului de CO2 în atmosferă. Și acest fapt este valabil pentru întreaga lume. Eu consider că este absolut necesar de reglementat activitatea tuturor întreprinderilor de acest gen prin stabilirea unui prag care să nu permită emiterea unei cantități mai mari de CO2 decât cea fixată prin lege. Posibil că în mai multe țări există astfel de legi doar că ele nu sunt întru totul respectate. Pur și simplu, ceea ce este scris nu se implementează și aspectul dat este foarte grav. Totodată, consider că statul ar trebui să încurajeze agenții economici să-și construiască afaceri „sănătoase” din punct de vedere legal, dar și ecologic.

Același lucru este valabil și pentru mijloacele de transport care neglijează avertismentele specialiștilor calificați în rezolvarea aspectelor ecologice, continuând să elimine în atmosferă o cantitate îngrijorătoare de CO2. O soluție în acest sens ar fi interzicerea utilizării acestor automobile și promovarea unei culturi ecologie prin întrebuințarea mașinilor ce funcționează pe bază de hidrogen, de exemplu.

Apreciez mult faptul că se discută la nivel de structuri cu puteri decizionale semnificative acest subiect. Și anume țin să menționez că la 12 decembrie 2015 a fost adoptat Acordul de la Paris ce stipulează clar necesitatea de a asigura o coeziune și o solidaritate între statele semnatare în lupta cu efectul de seră. La modul practic aceste țări și-au propus să acționeze asupra CO2, să nu permită creșterea temperaturii medii globale cu mai mult decât 1,5 grade

Celsius, să garanteze dezvoltarea economiei mondiale într-o strictă concordanță cu necesitățile și rigorile ecologice. Inclusiv și Republica Moldova ar trebui să țină cont de toate aceste recomandări, devenind un promotor activ al valorilor protecției mediului înconjurător.

Dar cum pot eu acționa asupra CO₂? Fiindcă sunt o tânără care crede în primordialitatea problemei creșterii concentrației de dioxid de carbon, am decis să-mi fac vocea auzită referitor la acest subiect, subliniind impactul pe care l-ar avea faptul dat asupra mediului, care ne servește drept casă de milioane de ani și nu numai, prin intermediul platformei media a Clubului de Jurnaliștilor „Orh-Ideea” unde activez în calitate de voluntar. Planific să scriu un șir de articole ce să sensibilizeze tinerii cititori care ulterior să disemineze informația, accentuând riscul la care se supun oamenii, contribuind la „îmbogățirea” atmosferei cu CO₂. Poate atunci, când ei vor conștientiza la ce duce utilizarea automobilului, vor alege bicicleta în detrimentul mașinii care otrăvește aerul.

Noi putem reduce conținutul de dioxid de carbon educând societatea, punând bazele unei culturi ecologice în comunitatea din care facem parte. Pentru a soluționa o astfel de problemă globală avem nevoie de solidaritate în rândurile societății civile de pe acest segment, ale autorităților publice locale și centrale. Tind să cred că trebuie să acționăm la nivel local ca să atingem rezultate palpabile în toate regiunile acestui glob. Schimbarea începe de la noi! Dacă nu tu, atunci cine?

Am atins de mai multe ori, în cadrul orelor de geografie sau educație civică faptul că fiecare ar trebui să se implice pentru a diminua conținutul de dioxid de carbon din atmosferă, dar în jurul acestei idei se polemiza foarte mult din cauza opiniei unor colegi de-ai mei care afirmau că omul are nevoie de confort. De ce să ne întoarcem la bicicletă când avem automobile de ultimă generație?

Concluzia este evidentă. Trebuie să informăm, să scoatem în evidență riscurile, să ajungem la conștiința celor care ne înconjoară cu acest adevăr. Nu putem să-i învinuim pe cei care nu cunosc și comit aceste crime împotriva atmosferei, paradoxal, dar și împotriva lor. Oamenii nu se vor sinucide conștient, utilizând în exces automobilele care poluează aerul. Evident, ei țin la viața lor. Așa că nu ne rămâne decât să ne înarmăm cu răbdare și cu orice ocazie să promovăm valoarea oxigenului, deoarece într-o lume a O₂-ului nu are cum să învingă CO₂-ul.

Precum am menționat mai sus un parteneriat între Ministerul Mediului al Republicii Moldova și organizațiile non-guvernamentale de pe acest segment ar fi binevenit în contextul în care s-ar putea lansa diferite campanii de informare, proiecte care ar antrena tinerii dornici de a face o schimbare de mentalitate în comunitățile lor. Ar fi apreciabilă inițiativa de a constitui în instituțiile de învățământ niște cluburi ecologice, care ar fi organizate pe departamente ce ar răspunde de soluționarea problemei poluării aerului, solului etc.

Am gândit aceste direcții naționale pentru că fiecare stat, în opinia mea, ar trebui să acționeze ca să se reușească rezolvarea globală a problemei.

Putem să vorbim mult că ne dorim să acționăm asupra CO₂, dar aici nu contează vorbele, ci faptele, așa că după ce voi finaliza de scris ultimele cuvinte ale eseului meu, promit să discut cu vecinul meu despre efectul de seră, convingându-l într-un final, mâine să meargă la serviciu cu bicicleta, nu cu mașina. Nu va fi greu, sunt sigură. E un om bun, că doar el nu-și dorește topirea ghețarilor și creșterea temperaturii medii globale cu 2 grade Celsius. Și astfel, puțin câte puțin, schimbăm lumea împreună!!!